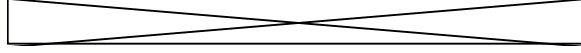

İki İnatçı Keçi

Bir köprünün ortasında rastlaşmış iki keçi

Ha ha hay ha ha hay ha ha ha ha hay

Hep inatçılıkmış meğer bu keçilerin suçu

Ha ha hay ha ha hay ha ha ha ha hay

Büyük keçi demiş yol ver önce ben geçeceğim

Ha ha hay ha ha hay ha ha ha ha hay

Küçük keçi demiş eğer verirsem öleceğim

Ha ha hay ha ha hay ha ha ha ha hay

Tam köprünün ortasında toslaşmış iki keçi

Ha ha hay ha ha hay ha ha ha ha hay

İkisi de suya düşmüş bunu görenler şaşmış

Ha ha hay ha ha hay ha ha ha ha hay

Keçilerin inatçısı suya düşer boğulur

Ha ha hay ha ha hay ha ha ha ha hay

İnsanların inatçısı kim bilir ki ne olur

Ha ha hay ha ha hay ha ha ha ha hay

İşte böyle arkadaşlar, işin aslı şöyleymiş:

Bir köylünün iki inatçı keçisi varmış. O kadar inatçılarmış ki biri diğerinin yaptığı şeylerin tam tersini yaparmış. Öyleki birisi otlamak için köylünün evlerinin kenarından akan derenin karşı tarafına geçse o mutlaka bu tarafı tercih edermiş.

Yine birgün kırlara otlamaya gitmişler. Her taraf yemyeşil taptaze çimenlerle doluymuş. Keçiler otlaya otlaya ırmağın kenarına kadar gelmişler. Keçilerden birisi ırmağın bir yakasında, diğeri öbür yakasında otlamaktaymış. İki de derenin karşı tarafından otlamak istemişler ve ikisi de ırmağın üzerindeki köprünün tam ortasına rastlaşmışlar. İki keçi, köprüde burun buruna gelmişler. Keçilerden birisi yol istemiş:

- Çabuk yol ver karşıya geçeceğim.

Diğer keçi yol vermeye yanaşmamış:

- Önce ben geldim, sen bana yol ver.

Keçilerin ikisi de inatçı mı inatçı. Köprüde kafa kafaya tolaşmışlar. İki de kavga etmekten yorgun düşmüşler. Bir tos, bir tos daha derken, keçilerin ikisi birden dengesini kaybedip, ırmağa düşmezler mi? İki keçi, ırmakta bata çıka sürüklenmeye başlamışlar. Boğulmak üzereyken yaptıkları hatayı anlamışlar.

Son sözleri:

- Keşke ikimizde bu kadar inatçı olmasaydık! Olmuş.

La Fontaine'den...